

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

MSZE ŚW.: dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰.

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵.

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9⁰⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵;

tel.: 22-838-30-95 (tylko w godz. urzędowania), fax. 22-636-69-55.

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

XVII niedziela zwykła

29 lipca 2018 r.

LITURGIA SŁOWA

2 Krl 4,42-44; Ps 145; Ef 4,1-6; J 6,1-15

Jezus udał się na drugi brzeg Jeziora Galilejskiego, czyli Tyberiadzkiego. Szedł za Nim wielki tłum, bo oglądano znaki, jakie czynił dla tych, którzy chorowali. Jezus wszedł na wzgórze i usiadł tam ze swoimi uczniami. A zbliżało się święto żydowskie, Pascha. Kiedy więc Jezus podniósł oczy i ujrzał, że liczne tłumy schodzą się do Niego, rzekł do Filipa: „Gdzie kupimy chleba, aby oni się najedli?” A mówił to, wystawiając go na próbę. Wiedział bowiem, co ma czynić. Odpowiedział Mu Filip: „Za dwieście denarów nie wystarczy chleba, aby każdy z nich mógł choć trochę otrzymać”. Jeden z Jego uczniów, Andrzej, brat Szymona Piotra, rzekł do Niego: „Jest tu jeden chłopiec, który ma pięć chlebów jęczmiennych i dwie ryby, lecz cóż to jest dla tak wielu?” Jezus zaś rzekł: „Każcie ludziom usiąść”. A w miejscu tym było wiele trawy. Usiedli więc mężczyźni, a liczba ich dochodziła do pięciu tysięcy. Jezus więc wziął chleby

i odmówiwszy dziękczynienie, rozdał siedzącym; podobnie

uczynił i z rybami, rozdając tyle, ile kto chciał. A gdy się nasycili, rzekł do uczniów: „Zbierzcie pozostałe ułamki, aby nic nie zginęło”. Zebrali więc i ułomkami z pięciu chlebów jęczmiennych, pozostałymi po spożywających, napełnili dwanaście koszów. A kiedy ludzie spostrzegli, jaki znak uczynił Jezus, mówili: „Ten prawdziwie jest prorokiem, który ma przyjść na świat”. Gdy więc Jezus poznał, że mieli przyjść i porwać Go, aby Go obwołać królem, sam usunął się znów na górę.

Nie wystarczą nasze własne możliwości, aby zaspokoić pragnienia potrzebujących, tych, których spotkamy na drogach naszej codzienności. Ale Pan sam chce nam dać środki i siły. Jeśli przeżywamy Eucharystię jako doświadczenie wielkiej, nieskończonej miłości Syna Bożego, który samego siebie wydaje za nas, to Jego polecenie: „Czyńcie to na moją pamiątkę”, nie pozostaje w nas bez odpowiedzi. Bóg, który naprawę w nas zamieszkuje, czyni nas swoimi naśladowcami i prowadzi nas do braci.

o. Jarosław Januszewski, Oremus

— *Oto słowo Pańskie.*

KAPŁAŃSTWO (Dokończenie)

Co to znaczy, że biskup pełni misję uświęcenia?

Biskup pełni misję uświęcania. Jest „szafarzem łaski najwyższego kapłaństwa, w szczególności

w Eucharystii” (Katechizm, p. 893).

Każdy biskup, ale przede wszystkim biskup diecezjalny, pełni misję uświęcania przez modlitwę i

posługę sakramentów. Tylko biskup może udzielać sakramentu święceń: biskupstwa, prezbiteratu i diakonatu. Biskup udziela sakramentu bierzmowania, ale może

zlecić szafarstwo tego sakramentu prezbiterowi (księdzu).

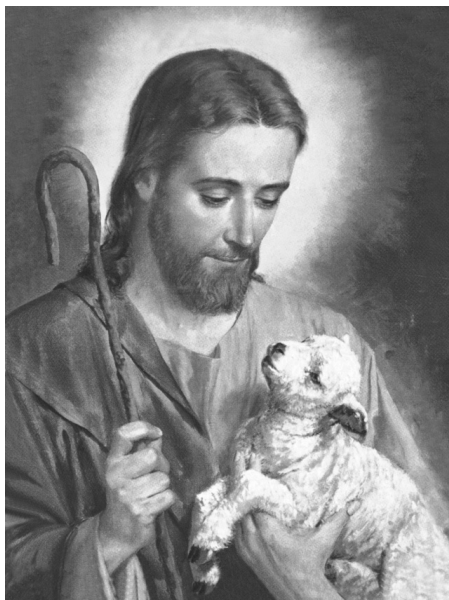
Biskup kierujący diecezją (biskup diecezjalny) jest nauczycielem modlitwy, modlitwą kieruje i ją ożywia. Jest stróżem posługi sakramentalnej. Troszczy się, by sakramenty były udzielane i przyjmowane nie tylko ważnie, ale i godnie. Tę odpowiedzialność realizuje przez swoich współpracowników prezbiterów, osoby zakonne i wiernych świeckich. Szczególna odpowiedzialność biskupa dotyczy Eucharystii. Biskup troszczy się, by kapłani sprawowali Mszę świętą pobożnie i zgodnie z przepisami prawa kanonicznego. Na wszystkie sposoby stara się, aby wierni uczestniczyli w Eucharystii niedzielnej czynnie i w sposób pełny, a więc przyjmując Komunię świętą. Biskup troszczy się o budowę nowych świątyń, o adorację Najświętszego Sakramentu.

Księża otrzymują od biskupa prawo do spowiadania. Nie wystarczy mieć święcenia, ale potrzebna jest od biskupa władza do korzystania z łaski święceń w konfesjonale. Podobnie biskup daje prezbiterowi władzę do błogosławienia małżeństw.

Biskup wypełnia misję uświęcania także przez to, że troszczy się o przygotowanie rodziców do chrztu ich dzieci, o formację dzieci przed pierwszą Komunią świętą, o należyte przygotowanie i przeżycie bierzmowania. Wielką wagę przykładają każdy biskup do tego, by młodzi starannie się przygotowali do zawarcia sakramentu małżeństwa. A „żrenicą oka” dla każdego biskupa jest Seminarium, gdzie przeżywają duchową, intelektualną i apostolską formację przyszli księża.

„Władza” biskupa

Biskupi uczestniczą w godności i zadaniach Chrystusa Pasterza i Króla. „Kierują powierzonymi sobie poszczególnymi Kościołami jako zastępcy i legaci Chrystusa radami, zachętami i przykładami, ale także mocą swego autorytetu i

władzy świętej” (Katechizm Kościoła Katolickiego, p. 894).

Władza, jaką biskup sprawuje w imieniu Chrystusa, jest „własna, zwyczajna i bezpośrednia”, to znaczy biskup nie jest zastępcą papieża, ale swoją władzę powinien wykonywać „w jedności z całym Kościołem pod przewodnictwem papieża” (p. 895).

Swoją władzę w diecezji biskup spełnia z pomocą urzędu zwanego Kurią Biskupią. Zazwyczaj, szczególnie w Polsce, posiada biskupów współpracowników (biskupi pomocniczy). Władza biskupa obejmuje wszystkich katolików w diecezji, ale w szczególności księży, którzy w czasie święceń przyrzekają posłuszeństwo swemu biskupowi. Księża, posłuszni biskupowi, spełniają zadania, jakie im zleci. Niektórzy świeccy, a także osoby zakonne, otrzymują od biskupa „misję kanoniczną”, czyli szczególne prawo do apostołstwa i szczególne zadanie do wypełnienia (katechizacja, duszpasterstwo rodzin).

Dla każdego biskupa wzorem jest Chrystus, Dobry Pasterz, który prowadzi owce do Ojca i daje życie za swoje owce. Udział w godności Chrystusa-Króla przypomina biskupowi, że „służyć, to znaczy królować”.

Katechizm przypomina stwierdzenie Soboru Watykańskiego II: „Biskup... niech się nie wzbrania wysłuchiwać swoich poddanych,

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1023 Ci, którzy umierają w łasce i przyjaźni z Bogiem oraz są doskonale oczyszczeni, żyją na zawsze z Chrystusem. Są na zawsze podobni do Boga, ponieważ widzą Go „takim, jakim jest”, twarzą w twarz:

Powagą apostolską orzekamy, że według powszechnego rozporządzenia Bożego dusze wszystkich świętych... i innych wiernych zmarłych po przyjęciu chrztu świętego, jeśli w chwili śmierci nie miały nic do odpokutowania... albo jeśliby wówczas miały w sobie coś do oczyszczenia, lecz doznały oczyszczenia po śmierci... jeszcze przed odzyskaniem swoich ciał i przed Sądem Ostatecznym, od chwili Wniebowstąpienia Zbawiciela, naszego Pana Jezusa Chrystusa, były, są i będą w niebie, w Królestwie i w raju niebieskim z Chrystusem, dołączone do wspólnoty aniołów i świętych. Po męce i śmierci Pana Jezusa Chrystusa oglądały i oglądają Istotę Bożą widzeniem intuicyjnym, a także twarzą w twarz, bez pośrednictwa żadnego stworzenia.

1024 To doskonałe życie z Trójcą Świętą, ta komunია życia i miłości z Nią, z Dziewicą Maryją, aniołami i wszystkimi świętymi, jest nazywane „niebem”. Niebo jest celem ostatecznym i spełnieniem najgłębszych dążeń człowieka, stanem najwyższego i ostatecznego szczęścia.

1025 Żyć w niebie oznacza „być z Chrystusem”. Wybrani żyją „w Nim”, ale zachowują i - co więcej - odnajdują tam swoją prawdziwą tożsamość, swoje własne imię:

Żyć, to być z Chrystusem; tam gdzie jest Chrystus, tam jest życie i Królestwo.

których jak dzieci własne bierze w opiekę... Wierni zaś winni pozostawać w łączności z biskupem, jak Kościół z Chrystusem, a Jezus Chrystus z Ojcem” (p. 896).

Warto przytoczyć słowa św. Ignacego Antiocheńskiego: „Wszys-

cy idźcie za biskupem jak Jezus Chrystus za Ojcem... Niech nikt w sprawach dotyczących Kościoła

nie robi niczego bez biskupa... Jeżeli modlitwa wspólna dwóch wierzących ma tak wielką moc, o ileż

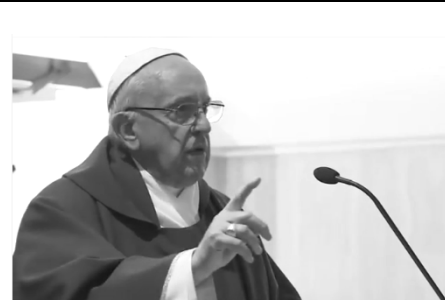
bardziej modlitwa biskupa i całego Kościoła”.

Bp Jan Szkodoń

PAPIEŻ FRANCISZEK POWIEDZIAŁ

Zbawienie pochodzi jedynie z krzyża, ale z tego krzyża, na którym wisi Bóg, który stał się ciałem.

Nie ma zbawienia w ideach, nie ma zbawienia w dobrej woli, w chęci bycia dobrym... Nie. Jedyne zbawienie jest w Chrystusie ukrzyżowanym, ponieważ tylko On, jak wąż miedziany miał znaczenie. Był w stanie wziąć nas siebie całą trucizną grzechu i tam nas uzdrowił.

SIERPIEŃ - MIESIĄC PIELGRZYMEK NA JASNĄ GÓRĘ

Biodra wasze będą przepasane, sandały na waszych nogach, i laska w waszym ręku

(Wj 12, 11).

Lud Boży spożywający baranka paschalnego przy wyjściu z niewoli egipskiej otrzymał takie polecenie Boga – by uświadomił sobie, iż jest ludem pielgrzymującym. Droga do Ziemi Obiecanej była czterdzieści lat trwającą pielgrzymką. Później sam Jezus wysłał siedemdziesięciu dwóch uczniów „przed sobą, do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjść zamierzał” (Łk 10,1). I rzeczywiście, po nich, „Jezus obchodził wszystkie miasta i wioski. Nauczał w tamtejszych synagogach, głosił Ewangelię Królestwa i leczył wszystkie choroby i słabości” (Mt 9, 35-36). Już jako dziecko szedł z Rodzicami, którzy „chodzili co roku do Jerozolimy na Święto Paschy” (Łk 2, 41). Była to piesza pielgrzymka wielu pątników z Galilei. To wśród nich Rodzice dwunastoletniego Jezusa szukali Go, gdy się zagubił, jak sądzili.

Tych kilka faktów z Historii Zbawienia przypomina nam, że życie każdego człowieka jest swoją pielgrzymką od poczęcia do śmierci: od początku do końca ziemskiego pielgrzymowania. W tę historię wpisuje się życiorys każdego z nas, z jego zmaganiem, po-

rażkami i zwycięstwami. Pielgrzymka, to pokonywanie etapów w dążeniu do celu; stąd jej wychowawcza rola: do jakiego celu dążę i w jaki sposób, poprzez jakie wysiłki ten cel osiągnę? Pielgrzymka uczy wytrwania i cierpliwości, pokonywania zmęczenia. Uczy dostrzegania ludzi wokół, ich wysiłków, potrzeb, słabości i siły.

Wartość pielgrzymki sięga dalej. Ona otwiera nowe horyzonty, otwiera duchowe oczy i uszy. Pielgrzym zaczyna dostrzegać i słyszeć, to co niewidzialne i to co niesłyszalne. Dostrzega Boga, jako kres ludzkiej wędrówki.

W pielgrzymce idziemy do Domu Ojca, nie sami, lecz z innymi, którzy idą z nami lub ich nie ma, ale idziemy za nimi. Na drodze pątniczego szlaku spotykamy Jezusa, jak uczniowie idący do Emmaus. Słyszymy Jego poruszające słowa, rozpoznajemy Go w sakramentach i w „łamaniu chleba” czyli w Eucharystii. Odkrywamy Go w drugim człowieku spotkanym na życiowej drodze.

Święty papież Jan Paweł II, już pod koniec życia, udał się śladami Zbawiciela do Ziemi Świętej z okazji Roku Jubileuszowego 2000. Napisał „List o pielgrzymowaniu do miejsc związanych z Historią Zbawienia”, jak mówi „do miejsc Bożych, do przestrzeni, które On wybrał, aby na nich rozbić swój «namiot» między nami (por. J 1,

14; Wj 40, 34-35; 1 Krl 8, 10-13), a przez to umożliwić człowiekowi bardziej bezpośrednie spotkanie z Nim”. Mijane kościoły i świątynie, sanktuaria na trasie i u celu „tworzą też święte przestrzenie, gdzie spotkanie z rzeczywistością Boską może stać się przeżyciem głębszym niż to, jakie dostępne jest zwykle w niezmierzonych obszarach kosmosu”.

Ojciec Święty przypomina, że „W Jezusie z Nazaretu Bóg przyjął cechy właściwe ludzkiej naturze, w tym także nieuniknioną przynależność człowieka do określonego narodu i określonego kraju”. Z tego narodu wyrosliśmy, w tym kraju żyjemy, jest on naszą Ojczyzną i niech będzie ona naszą Ziemią Świętą. Kościół w Polsce też jest „naszym” Kościołem, skoro go tworzymy, jako jego żywe kamienie.

A więc niech modlitwa pielgrzymia obejmie wszystkie sprawy własne i wszystkie sprawy wspólne. Społeczeństwo jest rozrywane historycznymi podziałami, które bolą. Zamiast manifestować na ulicach, lepiej iść nimi w przyjaźni z Bogiem i bliźnimi, pamiętając o słowach Psalmisty, które ostrzegają i przypominają: „Jeżeli Pan domu nie zbuduje, na próżno się trudzą ci, którzy go wznoszą. Jeżeli Pan miasta nie ustrzeże, strażnik czuwa daremnie” (Ps. 127,1).

W sierpniowe pielgrzymowanie do stóp Jasnej Góry, by znaleźć się

przed tronem Matki Bożej 15 sierpnia, w uroczystość Wniebowzięcia NMP lub 26 sierpnia, na imieniny MB Częstochowskiej, wyrusza ponad trzydzieści diecezjalnych pielgrzymek z różnych krańców Ojczyzny. Idą kilka, kilkanaście, a najwytrwalsi – ponad dwadzieścia dni. Mają do przemierzenia od ponad stu, do prawie sześćset pięćdziesięciu kilometrów. Opasują Polskę w szerz i wzdłuż modlitwą, radością, świadectwem żywej wiary, ale i trudem. Setki tysięcy idą bezpośrednio, ale nie mniejsze rzesze towarzyszą pielgrzymkom duchowo – podejmują program pielgrzymkowy pozostając w miejscu zamieszkania, pracując, wykonując swoje codzienne obowiązki stanu.

Z Warszawy 5 sierpnia wychodzi z Kościoła Świętej Anny Warszawska Akademicka Pielgrzymka Metropolitalna, a z parafii św. Józefa na Kole – Piesza Pielgrzymka Niepełnosprawnych, organizowana przez Katolickie Stowarzyszenie Niepełnosprawnych.

Następnego dnia, 6 sierpnia, wyrusza pielgrzymka paulińska – Warszawska Pielgrzymka Piesza, która rozpoczyna pątniczy szlak w kościele Świętego Ducha na Nowym Mieście; należące do niej grupy studenckie rozpoczynają wędrówkę podobnie jak WAPM, w Kościele Akademickim św. Anny – są to znane wszystkim tzw. „siedemnastki”, z własną trasą, programem i tradycją.

W pielgrzymkach tych licznie uczestniczą kapłani i wierni. Do Pani Jasnogórskiej wyrusza również, diecezjalna Piesza Praska Pielgrzymka Rodzin, która rozpoczyna się 5 sierpnia Mszą Świętą o godz. 7:00 w Sanktuarium Matki Bożej Ostrobramskiej i prowadzi na terenie Diecezji przez parafie w Zerzniu, Błotach, Otwocku-Kresach, Karczewie, Otwocku Wielkim do Glinek w Archidiecezji Warszawskiej.

Na uroczystości 26 sierpnia wędrują pątnicy szlakiem wytyczonym przez Praską Pielgrzymkę Pieszą, organizowaną przez śro-

dowisko Pomocników Matki Kościoła. **Ci pielgrzymi rozpoczynają wędrówkę 16 sierpnia o godz. 6.00 Eucharystią w konkatedrze Matki Bożej Zwycięskiej na Kamionku i idą przez Gocław (parafia św. Ojca Pio), Zerzeń, Błota, Świdry Wielkie i Otwock Wielki. Również te dwie pielgrzymki łączą wiernych obu diecezji warszawskich.**

Pielgrzymujący pątnicy spotykają się zawsze z serdeczną gościnnością mieszkańców miejscowości, które mijają oraz tych, w których zatrzymują się na postoje, posiłki, noclegi.

Proszę wszystkich Parafian o otwartość serc, modlitwę towarzyszącą pielgrzymom wędrującym do Matki Bożej. Oni niosą Jej w swych modlitwach i pamięci nie tylko własne intencje, ale dołączają także nasze prośby, dziękczynienia i nadzieje. Łączy się z nimi duchowo w modlitwie, pamięci, ofierze.

Z serca błogosławie wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób włączają się w pątniczy trud dziesiątek tysięcy pielgrzymów.

+ *Abp Henryk Hoser SAC*

OGŁOSZENIA

1. Kancelaria parafialna w lipcu i sierpniu – czynna tylko po południu **od godz. 16.00 do 17.45.**
2. W środy zapraszamy na nabożeństwo do Matki Bożej Nieustającej Pomocy o godz. **18.00.**
3. Bezpłatne porady prawne we wtorki od godz. **17.50** w kancelarii.
4. Wszystkich „singli”, którzy pragną zmienić swój stan, ale nie wiedzą jak to zrobić, Ojcowie Redemptoryści zapraszają na Mszę św. w dniu 5 sierpnia 2018 r. o godz. **18.30** do kościoła św. Klemensa (ul. Karolkowa 49). Kazanie na temat relacji, powołania, miłości i samotności wygłosi o. Andrzej Kukła. Po Mszy św. odbędzie się wyjątkowe spotkanie, podczas którego będzie można poznać ciekawe osoby wyznające podobne wartości. Po Mszy św. wspólny grill w ogrodzie klasztornym.
5. W niedzielę – 29 lipca odbędzie się pobłogosławienie pojazdów po każdej Mszy św. przed wejściem głównym do kościoła.
6. **1 sierpnia obchodzimy 74. rocznicę wybuchu Powstania Warszawskiego.** Będziemy wspominać poległych za wolność Ojczyzny i polecać ich Bogu w modlitwie, szczególnie pomordowanych podczas rzezi na Woli, prosząc w intencji Ojczyzny i naszego miasta.
7. Funkcjonuje już Wolskie Centrum Zdrowia Psychicznego, które zaprasza osoby poszukujące fachowego wsparcia dla siebie lub bliskich, m.in. w powrocie na rynek pracy i osoby doświadczające kryzysu psychicznego. Centrum znajduje się przy **ul. Kasprzaka 17**; Godziny otwarcia, nr telefonu i inne informacje na ulotce w gablocie.
8. **W tym tygodniu obchodzimy:** we wtorek: wspomnienie św. Ignacego z Loyoli, kapłana. w środę – wspomnienie św. Alfonsa Marii Liguoriego, biskupa i doktora Kościoła w sobotę – wspomnienie św. Jana Marii Vianneya, kapłana.

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki parafialnej. Bóg zapłać!

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz parafialnie.

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa.

www.swaugustyn.pl

Opracowanie gazetki i druk: tel. 512 663 968